

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Godorogea Ion Andrei, născut la
08.02.1976, originar și domiciliat
s. Tîrșiței, r-nul Telenești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 29.04.2014 – 30.07.2015;*
2. *Instanța de apel: 22.08.2015 – 15.02.2016;*
3. *Instanța de recurs: 30.03.2016 – 08.06.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 30 iulie 2015, Godorogea Ion Andrei a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Godorogea Ion se învinuiește de către organul de urmărire penală, precum că, la data de 29 octombrie 2013, aproximativ la ora 19:00, în timp ce se afla pe teritoriul pieții „Agromondial” din str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău, pe ascuns, de la cet. Cociu Ion, a sustras bunuri și bani în sumă de 1500 lei și de către o persoană nestabilită de către organul de urmărire penală a fost sustras un portmoneu din piele la prețul de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 1500 lei, în sumă totală de 3703,5 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Godorogea Ion în cadrul urmăririi penale au fost încadrate în baza indicilor constitutivi a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Godorogea

Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat procurorul a invocat că instanța nu a cercetat sub toate aspectele probele acuzării în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală și astfel, a ajuns la concluzia greșită, precum că probele administrate în cauza dată sunt insuficiente pentru confirmarea concluziei acuzării, cu toate că, în opinia apelantului, acestea confirmă pe deplin vina lui Godorogea Ion de săvârșirea infracțiunii imputate (indicând declarațiile martorului Bîrnat I.).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului Godorogea Ion Andrei, cu adoptarea unei hotărâri de achitare a acestuia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest aspect, instanța de apel a relevat că, rechizitoriul conține o încadrare juridică imprecisă a faptei incriminate lui Godorogea Ion în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, menționând că în conținutul ordonanței de punere sub învinuire din 10 aprilie 2014 și în rechizitoriu se indică că „...*de către o persoană nestabilită de către organul de urmărire penală a fost sustras portmoneul din piele la prețul de 250,00 lei, în care se aflau bani în sumă de 1500,0 lei,...*”, iar suma dată a prejudiciului material o incriminează lui Godorogea Ion.

Instanța de apel nu a reținut ca plauzibile declarațiile martorului Bîrnat Ion, considerând că instanța de fond corect a statuat că acestea nu sunt pertinente și concludente, iar elementele de fapt obținute din aceste mijloc de probă nu demonstrează faptul sustragerii de către Godorogea Ion a mijloacelor bănești din portmoneu și a genții, astfel, aceasta probă nu corespunde prevederilor art.95 Cod de procedură penală și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, deoarece este combătută de alte probe administrate în instanța de fond și anume: declarațiile părții vătămate Cociu Ion, prin care se atestă că nu cunoaște cine a luat geanta acestuia, iar pe Godorogea Ion în acea zi nu l-a văzut. Când a fost la poliție, Godorogea Ion a spus că nu el a luat geanta și nu a recunoscut vina.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a concluzionat că probele sunt în corespundere cu declarațiile inculpatului, acestea fiind consecutive, consecvente și uniforme și nu prezintă nici un dubiu privind veridicitatea acestora.

Totodată, a indicat că, organul de urmărire penală nu a verificat și alte versiuni, astfel neprezentând instanței probe incontestabile a vinovăției inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror,

care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând temeiul prevăzut în art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, indică aceleași argumente ca și în cererea de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul invocă drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În acest sens, Colegiul menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că inculpatul Godorogea Ion a fost pus sub învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, însă prima instanță a pronunțat o sentință de achitare în privința lui Godorogea Ion de sub învinuirea imputată, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra nevinovăției inculpatului de săvîrșirea infracțiunii imputate.

Analizînd decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectînd prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atît, instanța de recurs menționează că temeiurile invocate de

către recurent, precum și argumentele acestora au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă, că primul drept prescris în art. 6 parag. 3 lit. a) al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, este cel pe care-l are „acuzatul”, de a fi informat cu privire la natura și cauzele „acuzăției” ce i se aduc. Informarea nu semnifică altceva decât aducerea la cunoștința lui a faptelor materiale ce i se reproșează și a calificării juridice ce li se dau. Instanța europeană a arătat că dispozițiile acestui text evidențiază necesitatea ca autoritățile naționale să depună o maximă diligentă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzăției” către cel interesat, deoarece actul de acuzație are un rol determinant în procedura penală: începînd cu data notificării, persoana în cauză este oficial avizată despre baza factuală și juridică a învinuirii ce i se aduce.

Articolul 6 parag. 3 lit. a) recunoaște acuzatului nu numai dreptul de a fi informat cu privire la cauza acuzației, adică despre faptele materiale ce i se reproșează, ci și pe acela de a i se aduce la cunoștință și calificarea juridică dată acestor fapte; în ambele situații, *informarea trebuie să fie detaliată*. De asemenea, importanța acestei dispoziții trebuie să fie apreciată în lumina dreptului general la un proces echitabil, garantat de art. 6 parag. 1 al Convenției.

Astfel, Curtea consideră că, în materie penală, *o informare precisă și completă cu privire la faptele care se reproșează acuzatului și a calificării lor juridice reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil* și că există o legătură evidentă între dispozițiile cuprinse în art. 6 parag. 1 lit. a) și cele din art. 6 parag. 3 lit. b), în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauzele acuzației trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-și pregăti apărarea. Este rațiunea pentru care instanța europeană a decis că statele contractante au obligația de a adopta măsuri pozitive care să garanteze respectarea efectivă a drepturilor înscrise în art. 6, adică să se realizeze punerea lor în valoare în folosul celor cărora le sunt recunoscute, principiu aplicabil și dispozițiilor art. 6 parag. 3 lit. a).

Astfel, reieșind din legislația națională, și anume, prevederile specificate în art. 281 și 296 Cod de procedură penală, instanța de recurs conchide că instanța de apel corect a reținut că, ordonanța de punere sub învinuire din 10 aprilie 2014 și rechizitoriul au fost întocmite cu derogare de la prevederile legale, care nu pot fi admisibile în cauza penală, prin indicarea în aceste acte: „...de către o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală a fost sustras portmoneul din piele la prețul de 250,00 lei, în care se aflau bani în sumă de 1500,0 lei,...”, iar suma dată a prejudiciului material a fost incriminată lui Godorogea Ion.

În aceste condiții Colegiul ajunge la concluzia, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs reține, că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la

examinarea recursului, nefiind stabilite asemenea erori de drept în speța examinată. Prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Godorogea Ion Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **07 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir